

Komentář: Táhněte do háje, všichni pryč...!

 skrytapravda.cz/z-domova/1624-komentar-tahnete-do-haje-vsichni-pryc

Z povolených zdrojů

...je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet! / Foto: Úřad vlády ČR

Sedmého března 2020, v době pandemie covidu, v den narozenin T.G.M., vyslovil bývalý premiér Andrej Babiš větu, která se zapsala do mysli celého národa. Slova adresovaná exministrowi zdravotnictví Vojtěchovi zněla: „Nebudte slušnej...“.

O tři roky později tu máme desítky mrtvých a zraněných, které pozabíjel a zranil kluk, který byl více než jen to, že „**nebyl slušnej**“. A znovu slyšíme tu stejnou písničku jen v jiné podobě. První slova ministra vnitra Víta Rakušana po včerejším masakru na filozofické fakultě zněla „**Zárok policie byl profesionální...**“. Rovnou řekněme, že práce policie by byla profesionální a perfektní jen tehdy, pokud bychom nesčítali mrtvé a zraněné v desítkách.

V případě šíleného střelce z Hostouně naopak selhali mnozí. Byli to ti, kteří mu vydávali zbrojní povolení na zbraňový arzenál. Byli to ti, kteří nekontrolovali, k čemu potřebuje 24letý kluk pušky a pistole jak pro armádu. Byla to policie, která zasahovala na adrese, kde střelec nebyl. A byla to škola, která o riziku na Palachově náměstí věděla, ale nijak na něj nezareagovala. Ale hlavně – byli jsme to i my všichni, kteří se nechali vmanipulovat do situace, v níž jsme stále jen sílící tlak, psychické problémy, ale i výzvy k násilí, přijali jako nový standard. Podíl na včerejší tragédii tak neseme všichni. Avšak někteří jsou i přímo odpovědní.

Bylo to zrovna včera dopoledne, kdy ministr zdravotnictví, jenž by měl mít na mysli i dobrou psychickou pohodu veřejnosti, bilancoval „své úspěchy“ na „jeho úřadu“ za dva roky. A jak začal? Začal slovy o

magorovi Putinovi. Otevřeně mluvil o válce a střelení jakoby nic. A nebylo to poprvé...

Ministryně Černochová na střelnici

A máme tady i další zástupce státu, kteří vystupují na veřejnosti v roli udatných bojovníků s lehkostí kancelářských kryš. Bez respektu, bez úcty, bez uvědomění, že každý boj, každý konflikt má své skutečné mrtvé, raněné, neštěstí. Vzpomeňte, jak dopadli ti, kteří i u nás volali po hledání cesty k uzavření míru na Ukrajině. Dostalo se jim jen výsměchu a opovržení. Zvrácenost těch na druhé straně, těch bojovníků s pistolí u pasu, došla dokonce tak daleko, že ministr vnitra neváhá vyvěsit na státní úřad obraz Putina v pytli na mrtvé. Ne, toto není v pořádku! Na toto koukají naše děti, my všichni jsme s tím konfrontováni. **Pytel na mrtvé nemá ve veřejném prostoru co dělat.** Ale nám ho přesto naše politická reprezentace denně servíruje spolu s ukrajinskými vlajkami a válkou, kde na obou stranách konfliktu umírají lidé, jako něco normálního a samozřejmého.

Fuck off Putin na tričku ministryně obrany Jany Černochové patří do stejného ranku. Další bezdětná, odvážná hrdinka, která na sociálních sítích klidně napíše: „Zbroják mám skoro osm let a **klidně si to s Pitomíem na střelnici rozdám**. Může si vybrat, jestli chce střílet s krátkou, nebo s dlouhou.“

Ať si to Černochová s Okamurou klidně rozdá, ale někde jinde. Protože i tato a jim obdobná vyjádření čtou naše děti, i tomu jsou vystaveny naše děti. A „tahle střelnice“ jako něco normálního se jim vrývá do hlav. A bezdětná píšu proto, ne abych se ministryně Černochové dotknul, ale proto, že jsou to děti, které mění mentální nastavení lidí. Jsou to děti, které je činí odpovědnějšími a uvážlivějšími.

Kam jsme se my dostali?

Ano, jistě, šílenec s puškou ve škole, je šílenec, ale podívejme se na to, k jaké atmosféře jsme se v Česku dopravovali. Jaké máme hodnoty? Peníze, moc, peníze, moc a zase peníze. Kdo včera viděl vystupování ministra vnitra Víta Rakušana v televizi, nemůže být na pochybách o tom, co mu táhlo hlavou. Že to, co se stalo, je „průser“. A hned na to, že je nejdůležitější, aby z něj vyšel on, policie, vláda bez poskvrny. Na pytle s mrtvými zapomeňte, práce policie byla perfektní. A třeba by i včera byl zákrok policie perfektní, ale policie, jak vidno, už nezachrání to, kam nás naši vedoucí činitelé přivedli. Totiž tam, že lhaní a předvádění se v zájmu zachování jejich fleků, je normální. Že válka a mrtví jsou normální, když poslouží politickým zájmům.

A bohužel na tom neseme vinu všichni. My jsme si je takto vychovali. **Školy jsou nechráněné, ale obranné zdi se staví hlavně kolem sídel papalášů.** Na kterémkoli ministerstvu se dnes ani neohnete, aby si vás nezměřili ostřížím zrakem ti jejich hlídači. O Poslanecké sněmovně ani nemluvě.

Toho, čeho teď budeme svědky, velice pěkně již popsal Karel Kryl v Písni neznámého vojína – „... je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet!“ Přesně toho se teď dočkáme od našich politiků. Ale ti mrtví z Filozofické fakulty UK jsou hlavně jejich mrtvými, protože je to vedení země, které určuje normy ve společnosti. Na řeči a srovnávání s USA nedejme, u nás nemá každý druhý pistoli pod polštářem. Ptejme se, žije se nám v Česku dobře? Cítíme se v Česku dobře?

Hledejme nové uspořádání společnosti

Stále více indicií ukazuje na to, že jsme se opět dostali do fáze, kdy naši představitelé, stejně jako za komunistů, nejenže nejsou kompetentní, ale bez ohledu na nás každý problém buď zametou pod koberec, nebo nám zalžou tak, aby nás uchlácholili v tom smyslu, že všechno je v tom nejlepším pořádku. Ale v pořádku není nic! A pokud **Tomáš Garrigue Masaryk razil názor, že politika je především o**

mravnosti, tak kam se poděla mravnost, když nám tady v Česku každý den silou politického marketingu z našich peněz defilují neohrožení hrdinové, kteří spory řeší na střelnici. Servírují pytle na mrtvé a o válce na Ukrajině mluví jako o pohádce statečných reků proti zlému drakovi. Bez ohledu na to, kolik hektolitrů skutečné krve pobere zem na Ukrajině. Ne, rozhodně se tu nezastávám Ruska...

Sečteno a podtrženo. Znovu jsme v situaci, kdy si musíme pomoci sami. A namísto je restart. A tím restartem je odstavení zvykaných politických lehkoživků bez mravního ukotvení od papalášských chlebíčků. Bude to těžká práce, protože i politici jsou jedni z nás a ukazují na kvalitu celé společnosti. Na druhé straně je ale docela jisté, že i v tomto spolčení hlupců se musí najít lidé, kteří mají rozum v hlavě a odpovědnost k sobě samým, svým blízkým i svému okolí. A naším úkolem je tyto lidi najít. A zdaleka ne už jen kvůli našemu hrubému domácímu produktu či bezpečnostním otázkám, ale kvůli našim dětem.

Daniel Tácha, šéfredaktor FinTag

FiNTAG.cz EKONOMIKA • POLITIKA • FINANCE

Informace o autorovi [Z povolených zdrojů](#)